

Wykazy

Odsyłacze

Wielkość i Kolor Czcionki

Wykazy

Na stronach WWW powszechnie stosuje się wykazy, zwane też często listami (ang. list). Są to po prostu systematyczne wyliczenia jakichś punktów, które w przeciwieństwie do tekstu o charakterze opisowym w skondensowany sposób prezentują jakąś myśl czy zespół zagadnień. Użytkownicy edytorów tekstów spotykają się z tym elementem - np. w polskiej wersji edytora Word są one znane pod nazwą list numerowanych i list wypunktowanych.

Aby utworzyć szkielet wykazu wypunktowanego, należy użyć polecenia `` `` (ang. *unordered list*). W ramach szkieletu znajdują się poszczególne punkty wykazu, które wprowadzamy za pomocą polecenia `` ``.

Dlaczego zajmują się UFO?

- Uważam, że UFO istnieje
- Uważam, że pozaziemskie cywilizacje mogą nam pomóc
- Uważam, że należy się przygotować na spotkanie

W efekcie uzyskamy:

Dlaczego zajmują się UFO?

- Uważam, że UFO istnieje
- Uważam, że pozaziemskie cywilizacje mogą nam pomóc
- Uważam, że należy się przygotować na spotkanie

Gdy chcemy utworzyć wykaz numerowany, wówczas zamiast `` i `` możemy zastosować `` i `` (ang. *ordered list*). Uzyskamy wówczas listę numerowaną za pomocą liczebników arabskich (w dalszej części podręcznika pokażemy inne sposoby numerowania).

1. Uważam, że UFO istnieje
2. Uważam, że pozaziemskie cywilizacje mogą nam pomóc
3. Uważam, że należy się przygotować na spotkanie

Odsyłacze

Charakterystyczną cechą Internetu jest obecność na stronach hipertekstowych odsyłaczy do innych stron, które znajdują się w światowej sieci. W gruncie rzeczy czytelnik dokumentu nie musi wcale wiedzieć, gdzie znajdują się te strony - ważne jest, aby miał do nich łatwy dostęp. Na tym polega istota hipertekstu - jakiś temat może być opisany za pomocą stron tworzonych przez różnych autorów, mieszkających w różnych krajach, nawet często nie znających się wzajemnie. Gdy na zbudowanych przez nich stronach znajdują się odsyłacze, ich wspólne zainteresowania zostaną zjednoczone za pomocą hipertekstu, który uczyni te strony jedną całością. Czytelnik jakiegoś dokumentu będzie po prostu za pomocą kliknięcia myszką na odsyłaczach przenosić się do różnych miejsc w Internecie, skacząc np. z Polski do Japonii, z Japonii do USA, a stamtąd do Francji. Z jego punktu widzenia jest zupełnie obojętne, gdzie strony się znajdują. Dla niego ważny jest łatwy dostęp do informacji.

W tym miejscu przedstawimy dwa szczególnie ważne odsyłacze: odsyłacze do innych stron WWW i odsyłacz uruchamiający pocztę elektroniczną. Są one bowiem najpowszechniej stosowane.

Odsyłacz do innej strony jest tworzony za pomocą polecenia:

```
<a href="adres.strony.internetowej">Jakaś nazwa tej strony</a>
```

Przykładowy adres mógłby wyglądać następująco:

```
<a href="http://www.pcworld.pl">PC World Komputer</a>
```

czyli,

```
PC World Komputer
```

Ukośnik (slash) na końcu adresu wymusza wczytanie strony domyślnej, zazwyczaj o nazwie index.html (lub index.htm - zależy to od typu serwera WWW).

Uwaga: zalecamy nadawanie stronie głównej serwisu nazwy **index.htm** lub **index.html**. Jest to powszechnie przyjęta praktyka w Internecie. W ostatnich latach stosuje się także **default.htm** lub **default.html**. A jeśli spotkasz się z rozszerzeniem .php, to wiedz, że dany serwis korzysta ze skryptów server-side w języku PHP.

Na ekranie przeglądarki jest wyświetlany tekst, który znajduje się między znacznikami ``. Jest on domyślnie wyświetlany na niebiesko z podkreśleniem (możemy to jednak zmienić). Gdy przesuniemy kursor myszki nad odsyłacz, w pasku stanu przeglądarki zobaczymy kryjący się pod tekstem adres internetowy. Kliknięcie na nim spowoduje skok do strony.

Zwróćmy uwagę na to, że sam adres internetowy jest podawany w cudzysłowie. Dla działania odsyłacza nie jest to wprawdzie absolutnie konieczne (przeglądarki łagodnie traktują takie usterki), ale wymaga tego formalna poprawność składni.

Edytory HTML na ogół respektują ten wymóg (choć nie wszystkie).

Drugim ważnym odsyłaczem jest adres poczty elektronicznej. Bardzo często autorzy stron, którzy dysponują przecież zazwyczaj swoim własnym adresem, wstawiają go na stronie, prosząc o uwagi czytelnika (ale rzadko to czynią autorzy stron z informacjami dla hackerów!). Jest to dobry obyczaj, który daje czytelnikowi łatwy kontakt z autorem.

Stosujemy tutaj na przykład następujące polecenie:

```
<a href="mailto:autor@jego.adres">Imię i nazwisko</a>
```

Napis mailto daje sygnał przeglądarce WWW, że ma uruchomić pocztę elektroniczną. Firefox wywoła Thundebirda (a jak go nie ma, to zapewne Outlook Express), Opera przywoła własny, wbudowany program pocztowy, zaś Internet Explorer zaś skorzysta z Outlook Express (albo np. z MS Outlook, jeśli jest on domyślnym programem pocztowym). Także i tutaj stosujemy konsekwentnie w adresie cudzysłów. Fragment w postaci:

```
Jeśli masz jakieś uwagi, napisz do <a href="mailto:kontakt@ws-games.pl">autora strony</a>
```

zostanie przedstawiony w przeglądarce następująco:

```
Jeśli masz jakieś uwagi, napisz do autora strony
```

Przesunięcie kursora myszki nad tekst "autora strony" wyświetli w pasku stanu adres poczty elektronicznej, kliknięcie myszką natomiast spowoduje uruchomienie modułu pocztowego, w którym czytelnik strony będzie mógł zredagować list do autora.

Prostsze rozwiązanie - odsyłacz

Najprościej i najbezpieczniej jest podać zwykły odsyłacz (muzyczka) do pliku multimedialnego, np. [pliku dźwiękowego MP3](#) czy filmowego. Zależnie od ustawień przeglądarki użytkownik otworzy od razu domyślny odtwarzacz multimedialny lub zostanie mu zaproponowane zapisanie pliku na dysku. Jest to o tyle dobre rozwiązanie, że czytelnik strony nie musi wczytywać takiego pliku, jeśli sobie tego nie życzy.

Problem w tym, że wiele osób chce za wszelką cenę urozmaicić swoje strony multimediami i robi to nierzadko kosztem poprawności konstrukcji strony, a także, co oczywiste, zmuszając swoich czytelników do wczytywania sążnistych plików. Dla nich podanie samego odsyłacza zdaje się być plamą na honorze webmastera.

Wielkość i Kolor Czcionki

W starszych specyfikacjach HTML istniały specjalne polecenia definiujące wielkość i kolor czcionki. W HTML 4.01 już ich nie ma, natomiast atrybuty te zostały przeniesione do stylów, za pomocą których można uzyskać znacznie bogatsze efekty. W tym miejscu podajemy jedynie proste przykłady, odsyłając do rozdziału o stylach, który trzeba będzie uważnie przestudiować.

Przykładowo, chcąc określić wielkość czcionki w akapicie, możemy napisać:

```
<p style="font-size:xx-large">Treść akapitu</p>
```

Co w efekcie da:

Treść akapitu zapisana
czcionką o wielkości xx-
large

Albo:

```
<p style="font-size:small">Treść akapitu</p>
```

Co da:

Treść akapitu zapisana czcionką small

Zaleca się stosowanie imiennych wielkości absolutnych i relatywnych czcionek, jak xx-small, x-small, small, medium, large, x-large, xx-large oraz smaller i larger, które są najbardziej elastyczne.

Podobnie, zmienił się sposób określania kolorów czcionek, na przykład:

```
<p style="color: darkgreen; ">Treść akapitu w kolorze darkgreen</p>
```

Co w efekcie da:

Treść akapitu w kolorze darkgreen.